



ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๕๖๐๕

ที่ นร ๑๑๐๔/๔๑๓๑

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ผ่าน รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้น่าจะเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔

๒.สาระสำคัญ

คณะกรรมการ กรอ. ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๑๐ น. ณ ห้องประชุมตึกสันติไมตรีหลังใน ทำเนียบรัฐบาล โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และได้พิจารณาข้อเสนอของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ๖ สถาบัน ประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาธุรกิจตลาดทุนไทย และสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย รวม ๖ เรื่อง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ การจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า (Technological Institute for Sustainability and Trade: TIST)

๒.๑.๑ ข้อเสนอ

ขอความเห็นชอบและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า (Technological Institute for Sustainability and Trade: TIST) ในรูปแบบหน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๑.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า เนื่องจากจะช่วยพัฒนาภาคการผลิตของไทยให้ก้าวข้ามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas: GHG) ออกสู่ชั้นบรรยากาศส่งผลกระทบต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งในภาคอุตสาหกรรมของไทยมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสัดส่วนร้อยละ ๓๖ ภาคขนส่งร้อยละ ๓๕ และภาคอื่นๆ อีกเกือบร้อยละ ๓๐ ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดของประเทศ และภายในปี ๒๐๒๐ ประเทศไทยจะต้องลดปริมาณ

นรม. 5199  
เข้าม/๗/๕8  
17.30 น.  
ออก 24/7/58  
10.20 น.

รอง นรม. (๒) ๒๕๖๖  
๒๐/๗/๕๘

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เหลือร้อยละ ๒๐ ทั้งนี้ การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต้องดำเนินการให้ครบถ้วนในทุกมิติ ปัจจุบันมีการดำเนินการในส่วนของภาคขนส่ง และภาคเกษตร โดยควรมีการสำรวจข้อมูลปริมาณการปล่อยมลพิษของแต่ละสถานประกอบการ (ภาคอุตสาหกรรม) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้าให้เหมาะสม โดยมีเป้าหมายระยะเวลาดำเนินงาน และตัวชี้วัดที่ชัดเจน และการดำเนินงานจะต้องครอบคลุมภารกิจทั้ง ๑๔ ข้อ ตามที่ได้นำเสนอ

๒) ปัจจุบันภาคขนส่งได้ส่งเสริมการใช้ NGV และไฟฟ้า แทนพลังงานจากดีเซล รวมทั้งยกระดับการให้บริการขนส่งสาธารณะให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ประหยัดพลังงาน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ จะมีการเจรจาสมัชชารัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๑ ซึ่งขณะนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างเตรียมการ โดยจะต้องมีการหารือกับภาคเอกชน เพื่อกำหนดท่าทีที่เหมาะสมของประเทศไทยต่อไป

๓) สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า จะทำหน้าที่สนับสนุนเชิงเทคนิค (Technical Support) ให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแล คุ้มครอง และออกใบรับรองให้กับผู้ประกอบการ โดยไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ออกใบรับรอง (Regulator) แต่เป็นการช่วยเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวเพื่อรองรับกฎระเบียบและกติกาการค้าใหม่ๆ ลดข้อจำกัดด้านการค้า นำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของภาคการส่งออก และตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่การเติบโตสีเขียว (Green Growth)

๔) อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นความซ้ำซ้อน เนื่องจากขณะนี้มียุทธศาสตร์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ซึ่งให้การรับรองการใช้ฉลากลดคาร์บอน โดยจะต้องไปศึกษาในรายละเอียดถึงรูปแบบการทำงานร่วมกัน ซึ่งสัดส่วนการร่วมลงทุนระหว่างเอกชนและรัฐควรเป็น ๕๐ : ๕๐ เพราะประโยชน์ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับภาคเอกชน แทนที่จะเป็น ๓๐ : ๗๐ ตามที่ภาคเอกชนเสนอ

๕) ดังนั้น เพื่อให้การจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า เป็นไปด้วยความรอบคอบและมีความเหมาะสม ควรมีการจัดทำรายละเอียดที่ชัดเจน ทั้งในเรื่องรูปแบบขององค์กร ขอบเขตภารกิจ ความซ้ำซ้อนของบทบาทภารกิจ การเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานที่มีภารกิจใกล้เคียงกัน การจัดทำแผนธุรกิจ (Business Model) หลักเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณที่ไม่เป็นภาระของภาครัฐในอนาคต และการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยควรให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการกำกับและติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบด้วย

### ๒.๑.๓ มติที่ประชุม

เห็นชอบการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการค้า โดยมอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรับไปพิจารณาในรายละเอียด และหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ในประเด็นดังนี้

๑) รูปแบบของสถาบันฯ และสัดส่วนการร่วมลงทุนระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ (Business Model) เพื่อนำไปสู่แนวทางการสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสมและไม่เป็นภาระกับภาครัฐในอนาคต รวมทั้งแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ

๒) ความซ้ำซ้อนด้านบทบาทภารกิจของสถาบันฯ กับหน่วยงานที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

๓) พันธกิจการดำเนินงานของสถาบันฯ ที่จะต้องครอบคลุม ทั้ง (๑) การสนับสนุนในเชิงเทคนิค (Technical Support) ให้กับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล รับรอง และ ออกใบรับรองให้กับผู้ประกอบการ (Regulator) และ (๒) การดำเนินงานที่จำเป็นต้องครอบคลุมให้ครบถ้วน ในทุกมิติ ทั้งภาคการผลิตและบริการ และรายผลิตภัณฑ์

**๒.๒ การขอใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ (ที่เสื่อมโทรม) เพื่อพัฒนาด้านชายแดนให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน การบริการ โลจิสติกส์และการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล (กกร.)**

#### **๒.๒.๑ ข้อเสนอ**

ขอให้พิจารณาการขอใช้ที่ดินเขตป่าสงวน (ที่เสื่อมโทรม) เพื่อ พัฒนาด้านชายแดนให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน และบริการโลจิสติกส์ ที่ได้มาตรฐานสากล จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน เนื้อที่ ๑,๐๐๐ ไร่ และจุดผ่านแดนถาวรภูตุ๋ อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ ๑,๘๐๐ ไร่ โดยมี สาระสำคัญ ดังนี้

๑) จังหวัดน่าน และจังหวัดอุดรธานี เป็นจังหวัดที่มีพรมแดน ติดต่อกับ สปป.ลาว ที่มีมูลค่าการค้าชายแดนขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ มูลค่าการค้าชายแดน ที่จุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋น จังหวัดน่าน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๗ ส่วนที่จุดผ่านแดนถาวรภูตุ๋ จังหวัดอุดรธานี มูลค่าการค้าชายแดน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ ๑๑๐ ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการยกระดับฐานะด่านจากจุด ผ่านแดนชั่วคราวภูตุ๋เป็นจุดผ่านแดนถาวรในปี ๒๕๕๖

๒) จุดผ่านแดนถาวรทั้ง ๒ แห่งเป็นจุดที่ตั้งที่ได้เปรียบทาง ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยง การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และระบบคมนาคมขนส่งทางถนนกับประเทศเพื่อน บ้าน เนื่องจากการคมนาคมทางบก จากจุดผ่านแดนบ้านห้วยโก๋น และจุดผ่านแดนถาวรภูตุ๋ สามารถเดินทางไป ยังเมืองหลักในบริเวณตอนเหนือของ สปป.ลาว เวียดนาม และตอนใต้ของจีนได้

๓) ในปัจจุบันไม่สามารถปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานใดๆ เพื่อ รองรับการขนส่งได้ เพราะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน โดยถนนที่มีปัญหาในปัจจุบันได้แก่ ถนนจากจุดผ่านแดนถาวร ภูตุ๋ไปยังเขตชายแดนไทย-สปป.ลาว เป็นระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร นอกจากนี้ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมด้านบริการโลจิสติกส์ และรองรับนักท่องเที่ยวจากประเทศ เพื่อนบ้านในอนาคต ซึ่งในปัจจุบันทาง สปป.ลาว ได้ดำเนินการสร้างถนนเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับ การเชื่อมโยงทางคมนาคมทางบกเสร็จหลายแห่งแล้ว

#### **๒.๒.๒ ความเห็นที่ประชุม**

๑) จุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋นและภูตุ๋มีศักยภาพในด้าน การค้าและท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งควรพัฒนาด้านชายแดนให้เป็นศูนย์กลาง การแลกเปลี่ยนและส่งเสริมด้านการค้า การลงทุนฯ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่ตั้งด้านทั้งสองอยู่ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ จึงควรมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นในการใช้พื้นที่ ทั้งในเรื่องของขนาด พื้นที่ตามความจำเป็น การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การอนุรักษ์พื้นที่ป่าเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ ความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ และให้ความสำคัญต่อการสร้างประโยชน์และความทัดเทียมในการสร้างรายได้ ของทั้งสองประเทศ โดยคำนึงถึงความพร้อมของงบประมาณ บุคลากร และมาตรการด้านความมั่นคงด้วย

๒) การพัฒนาด้านชายแดนมีความสำคัญหากแต่ต้องมีความชัดเจนในเรื่องสภาพแวดล้อมของพื้นที่ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ และในเรื่องของเขตแดนได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๔๒ และ ๒๕๔๘ กำหนดว่า หากจะมีการกระทำกิจการใดๆ ตามบริเวณชายแดน ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสันปันน้ำและหลักเขตแดน ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบประสานกับกรมแผนที่ทหารและกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย เพื่อร่วมกันตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนก่อน อย่างไรก็ตาม หากยังไม่มีข้อมูลชัดเจนเกี่ยวกับเส้นเขตแดนก็ควรหลีกเลี่ยงการดำเนินการในบริเวณที่ใกล้เคียงเส้นเขตแดน ดังนั้น ประเด็นเร่งด่วนคือต้องตรวจสอบการปักปันเขตแดนให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการพัฒนา และการเจรจาข้อตกลงยอมรับร่วมในการพัฒนาชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านในอนาคต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อผูกพันหรือข้อโต้แย้งในการปักปันเขตแดน นอกจากนี้ เมื่อมีการพัฒนาด้านชายแดนแล้ว กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องคำนึงถึงมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับอาชญากรรมร่วมด้วย

๓) การก่อสร้างที่ตั้งด่านและพัฒนาเส้นทางคมนาคมใช้พื้นที่ขนาดเล็กไม่มากนัก หากแต่ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาด้านชายแดนที่จะช่วยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย จีน สปป.ลาว และในอนาคตจะสามารถเชื่อมโยงกับเมียนมาได้ อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องกันพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ด้วย โดยในส่วนของจุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋นต้องทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ส่วนจุดผ่านแดนถาวรภูตูซึ่งอยู่ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์หรือโซนซี จะต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน จึงจะสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ ทั้งนี้ เนื่องจากหน่วยงานได้มีการดำเนินการก่อสร้างก่อนได้รับการอนุมัติจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงต้องดำเนินการแก้ไขในส่วนนี้ก่อน โดยในส่วนของจุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋นต้องทำเรื่องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แต่ในส่วนของจุดผ่านแดนถาวรภูตูนั้น เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีไม่สามารถก้าวล่วงอำนาจตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ จึงอาจต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง

### ๒.๒.๓ มติที่ประชุม

๑) เห็นชอบในหลักการพัฒนาจุดผ่านแดนให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน การบริการโลจิสติกส์ และการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล

๒) มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเจ้าภาพหลัก ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงการต่างประเทศ และสภาความมั่นคงแห่งชาติ รับผิดชอบพิจารณาความเหมาะสมในการใช้ที่ดินเขตป่าสงวนเพื่อพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรบ้านห้วยโก๋นและจุดผ่านแดนถาวรภูตู โดยให้คำนึงถึงขนาดความต้องการใช้พื้นที่ ความพร้อมของงบประมาณและบุคลากร ความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ ผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศอย่างรอบด้าน โดยในระยะแรกให้เร่งแก้ปัญหาการใช้พื้นที่ที่ทำการจุดผ่านแดนและถนนที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ถูกต้องก่อน

๒.๓ การยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศชนิดที่ใช้กับรถยนต์

### ๒.๓.๑ ข้อเสนอ

๑) ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาดำเนินการยกเลิกการเก็บภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศชนิดที่ใช้กับยานยนต์ และนำท้ายประกาศ พ.ร.บ.พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ประเภทที่ ๐๓.๐๑(๑) ชนิดที่ใช้กับรถยนต์ ออกจากบัญชีสรรพสามิต เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันพร้อมทั้งรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒) ระหว่างที่ดำเนินการยกเลิกการเก็บภาษีสรรพสามิต เครื่องปรับอากาศที่ใช้กับรถยนต์ ขอให้ยกเว้นการเก็บภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศฯ ไปจนกว่าการยกเลิกจะมีผลในทางปฏิบัติ

### ๒.๓.๒ ความเห็นที่ประชุม

รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงว่า ขณะนี้กระทรวงการคลังได้ดำเนินการปฏิรูปกฎหมายภาษีสรรพสามิตทั้งระบบ โดยร่างกฎหมายภาษีสรรพสามิต พ.ศ. .... นี้ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้ว และอยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีเห็นควรให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีมาตรการรองรับการใช้ประโยชน์จากการให้การยกเว้น/ยกเลิกภาษีในทางที่ไม่เหมาะสมด้วย

### ๒.๓.๓ มติที่ประชุม

เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ที่จะขอให้ยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศชนิดที่ใช้กับรถยนต์ และมอบหมายให้กระทรวงการคลังเร่งดำเนินการตามขั้นตอน

## ๒.๔ การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญในประเทศไทย

### ๒.๔.๑ ข้อเสนอ

ขอให้พิจารณาแนวทางการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญในประเทศไทย (Cruise Tourism) ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการสร้างท่าเทียบเรือ ประกอบด้วย แผนพัฒนาระยะเร่งด่วน (๑-๒ ปี) แผนระยะกลาง (๓-๕ ปี) และแผนระยะยาว (๖-๑๐ ปี) และการปรับกฎระเบียบ พิธีการ และพัฒนาบุคลากร สรุปได้ดังนี้

๑) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการสร้างท่าเทียบเรือ โดย (๑) การปรับปรุงท่าเรือเดิม (แผนระยะเร่งด่วน ๑-๒ ปี) ได้แก่ ท่าเทียบเรือ A1 แหลมฉบัง โดยการปรับปรุงท่าเทียบเรือ อาคารผู้โดยสาร ทำทางเดินเชื่อมระหว่างอาคารผู้โดยสารกับท่าเทียบเรือพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้โดยสารให้ได้มาตรฐานนานาชาติ ท่าเรือหน้าทอน เกาะสมุย โดยปรับปรุงและเพิ่มขีดความสามารถให้รองรับเรือสำราญเข้ามาจอดทั้งสโมและส่งผู้โดยสารขึ้นลงพร้อมกันให้ได้อย่างน้อย ๓ ลำในเวลาเดียวกัน ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต โดยพิจารณาหาผู้บริหารท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตรายใหม่ หรือขยายระยะเวลาสัมปทานการบริหารท่าแก่ผู้บริหารเดิม เพื่อให้สามารถดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาท่าเทียบเรือน้ำลึกที่ภูเก็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างเร่งด่วน (๒) การสร้างท่าเรือขนถ่ายนักท่องเที่ยว (แผนระยะกลาง ๓-๕ ปี) โดยจัดสร้างท่าเทียบเรือเล็ก (Landing Pier) เพิ่มเติม เพื่อขนถ่ายผู้โดยสารตามเมืองท่องเที่ยวสำคัญในฝั่งอันดามัน อาทิ กระบี่ ระนอง ตรัง สตูล และในฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ นครศรีธรรมราช หัวหิน และเกาะช้าง และ (๓) การสร้างท่าเรือศูนย์กลาง Home Port (แผนระยะยาว ๖-๑๐ ปี) โดย จัดสร้างท่าเรือศูนย์กลาง (Home Port) ในฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจเรือสำราญและเชื่อมต่อการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญกับประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า และอินเดีย จัดสร้างท่าเรือศูนย์กลาง (Home Port) แห่งใหม่ในฝั่งอ่าวไทย เพื่อให้มีความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเป็นเมืองท่าศูนย์กลางในตอนกลางของเอเชีย

๒) การปรับปรุงกฎ ระเบียบ พิธีการ และบุคลากร โดย (๑) ท่าเรือ A1 แหลมฉบัง โดยปรับปรุงการบริหารจัดการท่าเทียบเรือให้มีมาตรฐานระดับนานาชาติ ปรับอัตรา

ค่าภาระให้สอดคล้องกับสภาวะการแข่งขันเพื่อดึงดูดสายเรือให้เข้ามาใช้บริการมากขึ้น (๒) ปรับปรุงกฎระเบียบ พิธีการ ฝึกอบรมนุเคราะห์ ตลอดจนการบริการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเทียบเท่านานาชาติ และ (๓) จัดตั้งหน่วยงานหลักในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญ เพื่อให้สามารถพัฒนาและรองรับธุรกิจที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประสานการดำเนินการต่อไป

#### ๒.๔.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ รวมทั้งการท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญ การท่องเที่ยวทางเรือยอร์ชและมารีน่า และเฟอร์รี่ เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงคลัสเตอร์เชิงสร้างสรรค์อย่างครบวงจรในทุกมิติและรองรับการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศ และการจ้างงานให้กับประชาชนมากขึ้น

๒) ประเทศไทยมีท่าเทียบเรือที่มีศักยภาพกระจายอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ในประเทศไทย ทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งทะเลอ่าวไทย ซึ่งมีสถานภาพและรูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ อาทิ ท่าเรือภูเก็ต ท่าเรือกระบี่ ท่าเรือพังงา สมุย และท่าเรือแหลมฉบัง โดยจะดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาให้สามารถรองรับเรือสำราญขนาดใหญ่ รวมทั้งเรือเฟอร์รี่ได้ ทั้งนี้ ในระยะแรกกระทรวงคมนาคมจะดำเนินการปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตก่อน ซึ่งปัจจุบันท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตรองรับการให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยมีบริษัท เจ้าพระยาสากล จำกัด เป็นผู้ได้รับการสัมปทานจากกรมธนารักษ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างนำเสนอกรมธนารักษ์ในการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวให้มีความสะดวกในการเข้ามาใช้บริการมากขึ้น และระยะต่อไป ในปี ๒๕๖๐ จะดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาในส่วนของท่าเรือกระบี่ สมุย เกาะเสม็ด และเกาะช้าง ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยจะพิจารณายุทธศาสตร์การดำเนินโครงการร่วมกับภาคเอกชนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพอย่างเร่งด่วน

๓) กระทรวงคมนาคมได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาหาแนวทางสร้างท่าเทียบเรือยอร์ชและท่าเทียบเรือสำราญระหว่างประเทศขนาดใหญ่ โดยในส่วนของเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการจัดงาน Super Yacht Show นั้น กรมเจ้าท่าได้จัดทำข้อเสนอโครงการจัดงานมหกรรมเรือสำราญและมารีน่าเพื่อสนับสนุนประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางมารีน่าของอาเซียนแล้วเสร็จ โดยเสนอให้จัดเป็นมหกรรมเรือสำราญและมารีน่าที่จังหวัดภูเก็ต ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ - มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีกิจกรรมประกอบด้วย การจัดแสดงเรือสำราญ (Yacht) กิจกรรมการออกบูธของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง การเปิดตัวเรือสำราญขนาดใหญ่ (Super Yacht) ครั้งแรกในประเทศไทย การจัดนิทรรศการแสดงพื้นที่ที่เหมาะสมในการพัฒนามารีน่าในประเทศไทยเพื่อทดสอบตลาด (Market Sounding) และการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติงบประมาณดำเนินโครงการฯ วงเงิน ๑๕ ล้านบาท

๔) สำหรับในส่วนของการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือสำราญ (Cruise Tourism) ประเทศไทยได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (MOU) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลกับประเทศสิงคโปร์ เพื่อเชื่อมโยงการสัญจรทางน้ำระหว่างทั้งสองประเทศ โดยในส่วนของประเทศสิงคโปร์มีความพร้อมของท่าเรือน้ำลึกรองรับการท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญแล้ว ดังนั้น ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล (Cruise Destination) และรองรับการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลง โดยในระยะเร่งด่วนต้องเร่งพิจารณาดำเนินการ

ปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตที่ปัจจุบันมีขนาดร่องน้ำที่กินน้ำลึกเพียง ๘ เมตร ให้สามารถรองรับเรือขนาดใหญ่ที่กินน้ำลึกได้มากกว่า ๘ เมตร ซึ่งจะเพิ่มขีดความสามารถให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเรือสำราญระหว่างประเทศขนาดใหญ่ได้ อย่างไรก็ตามการเจรจาต่อรองผลประโยชน์กับเอกชนในการบริหารจัดการท่าเรือ ควรให้ความสำคัญกับการพิจารณาสัญญาสัมปทานอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ก่อให้เกิดความคุ้มค่ากับการลงทุนในการดำเนินการปรับปรุงท่าเรือให้ประเทศมากที่สุด

๕) ในระยะที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม จะขอความร่วมมือภาคเอกชนในการแก้ไขปัญหาธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่ไม่มีใบอนุญาตและหลอกหลวงนักท่องเที่ยว โดยขอให้ภาคเอกชนช่วยรณรงค์และตรวจสอบมัคคุเทศก์ที่ไม่จดทะเบียนขอรับใบอนุญาตและให้เข้าสู่ระบบการจดทะเบียน รวมทั้งพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อยกระดับบุคลากรธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ให้มีความพร้อมและได้มาตรฐานสากล ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหามัคคุเทศก์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบการกักกันทางทะเลและการทำงานเชื่อมโยงกับอาสาสมัครกักกันในพื้นที่ เพื่อให้สามารถสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ของประเทศให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศได้เพิ่มมากขึ้น

#### ๒.๔.๓ มติที่ประชุม

มอบหมายให้กระทรวงคมนาคมรับข้อเสนอของภาคเอกชนไปพิจารณาในรายละเอียดการจัดทำแผนปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่เดิมและท่าเรือที่จะพัฒนาขึ้นใหม่ ภายใต้แผนการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมทางน้ำ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวทางน้ำและท่าเรือสำราญ ซึ่งในระยะเร่งด่วนเห็นควรพิจารณาดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาท่าเทียบเรือน้ำลึกที่จังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญขนาดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ชุมชน และระบบนิเวศในพื้นที่บริเวณโดยรอบ รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

#### ๒.๕ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำ

##### ๒.๕.๑ ข้อเสนอ

ขอให้พิจารณาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนของกฎหมายควบคุมน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ดังนี้

๑) การกำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมเจ้าท่า และกรมชลประทานเห็นชอบในหลักการที่จะประกาศยกเลิกมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่ซ้ำซ้อน และออกประกาศมาตรฐานซึ่งอ้างอิงกับมาตรฐานที่ออกภายใต้ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกรมชลประทานจะกำหนดค่ามาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกรณีที่นอกเหนือจากที่ประกาศภายใต้ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการกำหนดค่ามาตรฐานระบายน้ำทิ้ง เห็นควรมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษเร่งรัดการดำเนินการออกมาตรฐานเฉพาะประเภทอุตสาหกรรม โดยเฉพาะประเภทโรงงาน Reverse Osmosis ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) การขออนุญาตระบายน้ำทิ้งของโรงงานออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้ปรับปรุงการดำเนินการเป็นรูปแบบ One Stop Service โดยอ้างอิงวิธีการดำเนินการจาก พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกำหนดให้ (๑) โรงงานจำพวกที่ ๓ ยื่นเรื่อง

ขออนุญาตการระบายน้ำทิ้งที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม แล้วส่งเรื่องต่อให้กรมเจ้าท่าและกรมชลประทาน ดำเนินการอนุญาตโดยใช้แบบฟอร์มของกรมเจ้าท่าและกรมชลประทาน โดยทุกหน่วยงานจะต้องระบุขั้นตอน การพิจารณาภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดชัดเจน ทั้งนี้ มอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเร่งรัดการดำเนินการ เป็นเจ้าภาพหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรายละเอียด อาทิ กรมเจ้าท่า และกรมชลประทาน และ (๒) โรงงาน จำพวกที่ ๑ และ ๒ ให้ยื่นเรื่องขออนุญาตระบายน้ำทิ้งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นเป็นผู้ส่งเรื่อง ต่อให้กรมเจ้าท่าและกรมชลประทานดำเนินการอนุญาต ทั้งนี้ เห็นควรมอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นเร่งรัดการดำเนินการเป็นเจ้าภาพหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย และกรมชลประทาน เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการมอบอำนาจเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างถูกต้อง ชัดเจน และสอดคล้องกับกฎหมายอื่นๆ เกี่ยวข้อง

๓) การควบคุมดูแลการประกอบกิจการ แบ่งออกเป็น (๑)

การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานให้ยื่นเรื่องต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับผู้รับจ้างที่มีการให้บริการบำบัดน้ำเสียให้ขึ้นทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเห็นควรให้กรมควบคุมมลพิษ เร่งดำเนินการจัดทำกฎกระทรวง เรื่อง ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียและผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตาม อำนาจหน้าที่ของ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ให้หารือสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาและกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อแก้ไขความซ้ำซ้อนและให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและ สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (๒) การกำกับและควบคุมดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้กรมโรงงาน อุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลัก โดยให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบในกรณีที่มีข้อร้องเรียนหรือมีข้อสงสัยว่ามี การระบายมลพิษลงแหล่งน้ำที่ตนเองรับผิดชอบ โดยแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อขอความร่วมมือ ตรวจสอบก่อน แล้วสามารถดำเนินการเข้าตรวจสอบได้ทันที ดังนี้ (๒.๑) กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการ ตรวจสอบในกรณีมีข้อร้องเรียนมาที่กรมควบคุมมลพิษ หรือในกรณีที่มีข้อสงสัยว่ามี การระบายมลพิษ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเป็นหลักในการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากโรงงานอุตสาหกรรม (๒.๒) กรมเจ้าท่าและกรมชลประทาน ดำเนินการตรวจสอบในกรณีมี ข้อสงสัยว่ามี การระบายมลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งน้ำสาธารณะและคลองชลประทานที่ตนเอง รับผิดชอบอยู่ตามลำดับ และ (๒.๓) มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมรายงานผลการกำกับดูแลโรงงาน ทั้งหมดเป็นรายปีต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นไปตามการกำกับ การดูแลตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๔) การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการแบ่งเป็น

๒ ระยะ ได้แก่ (๑) **ระยะสั้น** มอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ กรมชลประทาน และ กรมเจ้าท่า หรือกันเพื่อใช้แบบฟอร์มเดียวกันและระยะเวลาเดียวกันในการรายงานเพื่อเป็นการปรับปรุงแบบให้ เป็นระบบฐานข้อมูลเดียวกัน โดยให้หน่วยงานรัฐแลกเปลี่ยนข้อมูลการรายงานซึ่งกันและกันเพื่อลดความ จำเป็นในการต้องให้ผู้ประกอบการรายงานหลายหน่วยงาน และ (๒) **ระยะยาว** มอบหมายให้กรมควบคุม มลพิษเร่งปรับปรุง พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อยกเลิกการรายงาน ตามแบบ ทส.๒ สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม โดยให้เชื่อมโยงข้อมูลการรายงานจากหน่วยงานหลักหน่วยงาน เดียวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยอาจเสนอใช้มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญชั่วคราวฯ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้ มีผลโดยเร็ว

๒.๕.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีข้อสังเกตว่าการขึ้น ทะเบียนผู้ควบคุมดูแลสำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีลักษณะเป็น



ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียประจำโรงงานโดยมิได้มีการรับจ้างให้บริการแก่บุคคลภายนอก ดังเช่นกรณีผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียที่ขึ้นทะเบียนตามร่างกฎกระทรวง เรื่อง ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียและผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่าการดำเนินการมีความซับซ้อนสร้างภาระและเพิ่มขั้นตอนการประกอบกิจการแล้ว กรมโรงงานอุตสาหกรรมและกรมควบคุมมลพิษควรร่วมกันพิจารณาเพื่อกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้มีความสอดคล้องกันต่อไป

๒) กระทรวงคมนาคมเห็นชอบในหลักการที่จะประกาศยกเลิกมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่ซับซ้อน และออกประกาศมาตรฐานซึ่งอ้างอิงกับมาตรฐานที่ออกภายใต้ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้กรมชลประทานกำหนดค่ามาตรฐานเพิ่มเติม เฉพาะกรณีที่มีความแตกต่างจากที่ประกาศภายใต้ พ.ร.บ.ฯ ดังกล่าว และให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นผู้ออกประกาศกำหนดตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมเอง ซึ่งในส่วนของกรมเจ้าท่าไม่ขัดข้องต่อการดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากได้กำหนดค่ามาตรฐานซึ่งอ้างอิงจากประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมและประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว

๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นชอบในหลักการที่จะกำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษลงสู่แหล่งน้ำเพิ่มเติม ในกรณีที่มีความแตกต่างจากการประกาศภายใต้ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเห็นควรให้คงค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งในทางน้ำชลประทานไว้ตามที่ได้กำหนดไว้ในคำสั่งกรมชลประทาน เนื่องจากค่ามาตรฐานน้ำทิ้งในแหล่งน้ำชลประทานของกรมชลประทานจำเป็นต้องกำหนดไว้สูงกว่าหน่วยงานอื่นและไม่มีการอนุโลมจากข้อกำหนดดังกล่าว เพราะน้ำชลประทานเป็นน้ำที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภค และการเกษตรเป็นหลัก

### ๒.๕.๓ มติที่ประชุม

๑) เห็นชอบในหลักการและแนวทางการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำตามข้อเสนอของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) เป็นต้น เร่งรัดการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องและบูรณาการแนวทางการปฏิบัติตามข้อเสนอ โดยรับความเห็นของที่ประชุมและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการให้เกิดประสิทธิผลเพื่อแก้ไขปัญหาความซับซ้อนของกฎหมายควบคู่น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมจนประสบผลสำเร็จ

๒.๖ ข้อเสนอแนะทางปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ศปมผ. เพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU)

#### ๒.๖.๑ ข้อเสนอ

ขอให้พิจารณาแนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) เพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU) โดยกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการหารือกับภาคเอกชน ในการหารือแนวทางเพื่อผ่อนคลาย ดังนี้

๑) กฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับแรงงานในเรือภาคเอกชนมีข้อเสนอ สรุปได้ดังนี้ (๑) ประกาศนียบัตรนายเรือและประกาศนียบัตรช่างเครื่อง เสนอให้นายเรือและช่างเรือสามารถเป็นบุคคลคนเดียวกัน และสามารถอบรมเพื่อออกประกาศนียบัตรให้ทำหน้าที่ทั้งนายเรือและช่างเครื่องได้ (๒) บัตรประชาชน ผู้ควบคุมเรือ นายเรือ และช่างเครื่อง โดย เสนอให้ใช้แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย (ตาม MOU ว่าด้วยการจ้างงานแรงงานต่างด้าวของรัฐต่อรัฐ) แทนแรงงานไทยได้ เสนอให้มีสถาบันสำหรับฝึกอบรมด้านวิชาชีพแรงงานภาคประมงทะเล เพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และเสนอให้ทหารเกณฑ์ปลดประจำการของกองทัพเรือ มาเข้ารับการฝึกอบรมประกาศนียบัตรเพื่อเป็นนายเรือและช่างเรือ และ (๓) บัตรอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว เสนอให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวในภาคประมงทะเล (ทดแทน) สัปดาห์ละ ๑ วัน

๒) บันทึกการทำประมง (Fishing Logbook) สนับสนุนการเขียนบันทึกการทำประมงให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎ IUU โดยมีข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมการเขียน Logbook ให้ถูกต้องโดยเร่งด่วน และ (๒) ให้ใช้ดินสอในการกรอกน้ำหนักปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ในทะเล ก่อนมาลงน้ำหนักจริงเมื่อมีการชั่งที่สะพานปลา

๓) การออกใบอนุญาตเรือ สนับสนุนการออกใบอนุญาตเรือให้ถูกต้อง โดยมีข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) เรือที่มีใบอนุญาตถูกต้อง (ประมาณ ๕,๐๐๐ ลำ ในปี ๒๕๕๘) แต่ติดขัดเอกสารต่างๆ อาทิ ประกาศนียบัตรนายเรือ ประกาศนียบัตรช่างเครื่อง ใบอนุญาตตั้งเครื่องวิทยุ ประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุ บัตรประชาชนผู้ควบคุมเรือ บัตรประชาชนนายเรือ และบัตรประชาชนช่างเครื่อง เพื่อให้สามารถออกทำการประมงได้ (๒) เรือที่เคยมีใบอนุญาตถูกต้อง แต่ขาดอายุ ขอให้กรมประมงพิจารณาออกใบอนุญาตให้ใหม่ (๓) เรือที่ใช้ใบอนุญาตผิดประเภท ขอให้กรมประมงใช้ผลการศึกษาวิจัยศักยภาพทางทะเลไทย (Maximum Sustainable Yield: MSY) เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการออกใบอนุญาตเพิ่มเติมให้กับเรือกลุ่มนี้ เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตที่ถูกประเภทเพื่อหลีกเลี่ยงการทำการประมงเกินระดับที่เหมาะสม (Over Fishing) และ (๔) เรือที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนด ศปมผ. ๑๕ ข้อได้ควรมีการหารือมาตรการรองรับ เช่น การส่งเสริมการทำ การร่วมทุน (Joint venture) กับต่างประเทศ หรือการรับซื้อเรือไปทำปะการังเทียม แทนการใช้แท่นปูนในปัจจุบัน เป็นต้น

## ๒.๖.๒ ความเห็นที่ประชุม

๑) ข้อกำหนดของ ศปมผ. เพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม เป็นการนำข้อกฎหมายไทยที่มีการประกาศใช้มาเป็นระยะเวลานานแต่ขาดสภาพการบังคับใช้ในทางปฏิบัติ มาบังคับใช้อย่างจริงจัง ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่ภาครัฐยังคงผ่อนผันหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านได้

๒) อย่างไรก็ตาม แนวทางในการแก้ไขปัญหาควรมีการแบ่งเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ (๑) กฎหมายและข้อกำหนดที่เป็นสากลตาม IUU นั้น ไม่ควรมีการลดหย่อนหรือผ่อนผันใดๆ และ (๒) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงภายในประเทศ ซึ่งอาจรวมถึงข้อกำหนดที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อชาวประมงพื้นบ้านและผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต อาทิ การขออนุญาตทำประมงพื้นบ้านสำหรับเรือขนาดเล็ก ซึ่งอาจมีการแบ่งออกเป็น กุ้ง หอย ปู และ ปลา ควรมีการปรับปรุงให้ทันสมัย สอดคล้องกับข้อเท็จจริง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

๓) รัฐบาลได้จัดชุดเคลื่อนที่ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ ๒๒ จังหวัดชายฝั่ง เพื่อให้บริการ ณ จุดที่เรือขึ้นท่า เพื่อช่วยเหลือเรือประมงที่ไม่สามารถออกทำการประมง

ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของเรือ ไต้เรือ และลูกเรือได้มาแสดงหลักฐานเอกสารเพื่อให้สามารถออกทำการประมงได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

### ๒.๖.๓ มติที่ประชุม

๑) มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาทบทวน สรุปปัญหา และปรับปรุงข้อเสนอภาคเอกชน เพื่อจัดทำแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วนเสนอต่อนายกรัฐมนตรี ภายใน ๑ สัปดาห์

๒) มอบหมายให้ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) รับข้อเสนอของภาคเอกชนไปพิจารณา โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการ (Road map) ที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดการสื่อสารและทำความเข้าใจแนวทางการแก้ไขปัญหาระหว่างภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศอย่างชัดเจน ถูกต้อง และโปร่งใส

๓) มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับไปพิจารณาปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง โดยควรพิจารณาแนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบกับชาวประมงพื้นบ้าน และต้องเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ มาตรฐานและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ IUU อย่างถูกต้อง

### ๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

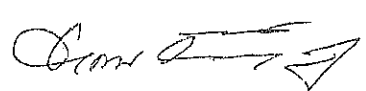
๓.๑ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๓.๒ เห็นชอบตามมติที่ประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการตามมติที่ประชุมตามข้อ ๒ รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ ขอให้โปรดเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาด้วย  
จะเป็นพระคุณยิ่ง

- เน้นขอ ๑๗๗ ๑๗๗

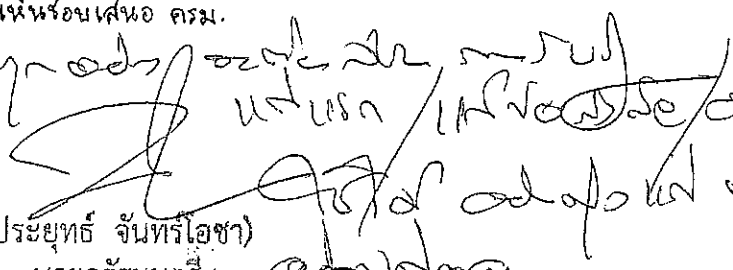
- กกอ. ก. ๑๗๗ ๑๗๗  
๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗  
๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗  
๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗  
๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗ ๑๗๗



(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ  
กรรมการและเลขานุการ  
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

พลเอก (ประยุทธ์ จันทร์โอชา)  
นายกรัฐมนตรี  
๒๓ ก.ค. ๕๘



กรรมการเขียน นรม. เติมนาม ๑๗๗ ๑๗๗

๑๗๗ ๑๗๗